

مقایسه سمیت سلولی سه سیستم چسبنانده عاجی با دو ضخامت سد عاجی بر سلولهای L۹۲۹

**

#*

دکتر فرشید میرمطلبی دکتر فاطمه ملک نژاد دکتر جلیل توکل افشاری دکتر شهرزاد نظری

خلاصه

سابقه و هدف: این مطالعه به منظور بررسی و مقایسه سمیت سلولی ۳ سیستم چسبنانده عاجی متعلق به نسل های ۲، ۴، ۵ بر روی رده سلولی L۹۲۹ انجام گردید.

مواد و روش ها: ۳۰ دندان پره مولر انسانی وارد مطالعه گردید. حفرات کلاس I بر روی سطوح اکلوزال تراشیده شد. بعد از قطع تاج، یک سطح صاف عاجی ایجاد گردید و ضخامت عاج باقیمانده (RDT) در نیمی از نمونه ها ۰/۵ میلی متر و در نیمی دیگر ۱/۵ میلی متر تنظیم گردید. سپس سیستم های چسبنانده عاجی آزمایشی به ترتیب زیر بر روی حفرات اعمال گردیدند:

۱: سیستم Scotchbond Multipurpose، گروه ۲: Excite و گروه ۳: AdheSE. از موم اینله آبی برای سیل کردن حفرات استفاده گردید. تاج دندانها در محیط کشت بمدت ۲۴ ساعت قرار گرفتند و سمیت سلولی عصاره حاصله هم بصورت کمی توسط روش MTT و هم بصورت کیفی توسط میکروسکوپ نوری Inver ted در ۴ رقت متوالی ارزیابی گردید. داده ها تحت آزمون ANOVA و آزمون Tukey در سطح معنی دار ۹۵٪ مورد آنالیز آماری قرار گرفتند.

یافته ها: با اینکه در رقت های متوالی، تغییرات موفولوژیک سلولی مشاهده گردید، اما روش MTT تعیین کرد که تنها در رقت Neat، تغییرات سلولی بطور معنی داری از گروه کنترل متفاوت می باشند، ضمناً هیچ تفاوت معنی داری بین سه سیستم چسبنانده عاجی آزمایشی از لحاظ دارا بودن اثرات سمی بر روی سلولی L۹۲۹، مشاهده نگردید.

نتیجه گیری: با در نظر گرفتن محدودیتها ی یک مطالعه آزمایشگاهی، اگر ضخامت عاج باقیمانده در محیط بالینی کمتر از ۰/۵ میلی متر باشد تغییرات مخرب سلولی را در پالپ دندان، بدون توجه به نوع سیستم چسبنانده عاجی کاربردی شاهد هستیم.

کلید واژه ها: سمیت سلولی- سیستم چسبنانده عاجی- سد عاجی

وصول مقاله: ۸۷/۷/۲۷ اصلاح نهایی: ۸۷/۱۱/۱۴ پذیرش مقاله: ۸۸/۲/۱۹

Email: farshid_mm@yahoo.com

مقدمه

هیستوپاتولوژیک واضحی در گروههای درمان شده با DBA نسبت به گروه کنترل در صورتیکه خونریزی پالپ بخوبی کنترل شود، مشاهده نمی شود (۱۲)

در یک مطالعه اثر عصاره های آزاد شده از اجزای تشکیل دهنده ۲ سیستم چسبنانده عاجی Scotchbond Multipurpose plus و Clearfil LB bond

بر فسفوریلاسیون تیروزین سلولهای L۹۲۹ بررسی شد. در این مطالعه، ناحیه ای از سلولها که متأثر از عصاره های آزاد شده از مواد بوده توسط یک Image analyzer بررسی شد. مشاهده شد که HEMA منومر اصلی آزاد شده از مواد سخت نشده بود و مقادیر کم TEGDMA نیز دیده شد (۱۳).

Varjabhaya و همکارانش در مطالعه ای که بمنظور بررسی سمیت سلولی چهار سیستم چسبنانده عاجی تک جزئی شامل: One up bond F, Prime& bond ۲.۱, Single Bond, Syntac انجام گرفت، نشان دادند که میزان بقای سلولی برای سه سیستم چسبنانده عاجی اخیر در حدود ۶۰٪ بود در حالیکه سیستم One up bond F میزان بقای سلولی در حدود ۹۳٪ را ایجاد

در حالیکه مطالعات انسانی و حیوانی نشان داده اند که عوامل چسبنانده عاجی (DBA) انسیدانس کمی از تخریب غیر قابل برگشت پالپی ایجاد می نمایند ولی تغییرات التهابی گذرا و تشکیل عاج نامنظم، غالباً در استفاده از این مواد مشاهده می شود (۱،۲). بر طبق اظهار نظر تعدادی از محققین، منومرها در سمیت عوامل چسبنانده عاجی موثر می باشند (۳-۸). این موضوع در یک مطالعه نیز تأیید شد که به این نتیجه رسید تمامی کامپوزیتها حاوی موادی هستند که به ۳ دسته می توانند تقسیم شوند (Less toxic-Caustic-Irritative). (۹)

تا بحال منومرهای TEGDMA, BisGMA همراه با آغاز گر کامفروکینون در دسته less toxic قرار گرفته اند (۱۰،۱۱).

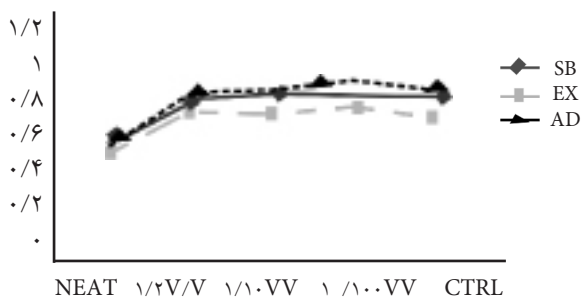
Cox و همکارانش پاسخ پالپی چند DBA مختلف و ۲ Ca (OH) را با هم مقایسه نمودند و دریافتند که اگر پالپ اکسپوز نشود، هیچ تغییر هیستوپاتولوژیک قابل توجهی در پالپ دندانهایی که در آنها از DBA یا ۲ Ca (OH) استفاده شده است در معاینات follow up کوتاه مدت و طولانی مدت قابل رویت نمی باشد. حتی در زمانی که پالپ اکسپوز می باشد، تغییر

چون برای کنترل، تنها محیط کشت به ظروف کشت سلولی اضافه می شود، نیازی به قرار دادن یک گروه دندانی به عنوان کنترل نمی باشد.

برای تمامی گروهها سطح زیرین عاجی (برای برداشت لایه اسمیر) توسط اسید پلی آکرلیک ۱۰ درصد بمدت ۱۰ ثانیه آج ملایم شد و دندانها بترتیب زیر مورد اعمال ترمیمی قرار گرفتند.

در زیر گروه ۱ طبق دستور کارخانه سازنده ابتدا اسید فسفریک ۳۷٪ بمدت ۱۵ ثانیه بر روی دیواره ها و کف حفره اعمال شده سپس بمدت ۱۰ ثانیه با جریان آب شسته شده و با جریان هوا خشک گردیده تا نمای گچی مینا حاصل گردید. سپس توسط یک گلوله ریز پنبه ای مرطوب، بدون آنکه تماسی با دیواره های مینایی ایجاد شود، کف پالپی حفره مرطوب شده و سپس عامل پرایمر سیستم SBMP بر روی دیواره های حفره اعمال شده و ۲۰ ثانیه صبر کرده تا حلال آن تبخیر شده و یک سطح درخشان عاجی را مشاهده کنیم، سپس عامل چسباندن رزینی سیستم را روی دیواره های حفره اعمال کرده و ۲۰ ثانیه با نور دستگاه لایت کیور (Astralis³, Vivadent, Liechtenstein) که بر روی شدت نور low power تنظیم شده است، سخت گردید. در زیر گروه ۲ طبق دستور کارخانه سازنده پس از کاربرد مشابه اسید فسفریک ۳۷٪ و شستشو، خشک نمودن و دوباره مرطوب نمودن کف پالپی، یک لایه از عامل چسباندن را روی دیواره و کف حفره اعمال نموده و توسط اسپری ملایم هوا حلال تبخیر شده و یک سطح درخشان عاجی حاصل گردید و بعد توسط دستگاه لایت کیور فوق، ۲۰ ثانیه سخت گردید.

در زیر گروه ۳ پرایمر سیستم Adhese را طبق دستور کارخانه سازنده بمدت ۱۵ ثانیه بر روی دیواره حفره اعمال کرده و توسط برس بمدت ۱۵ ثانیه دیگر کاملاً روی دیواره های حفره مالیده و سپس توسط جریان قوی هوا پرایمر را کاملاً پخش نموده و بلافاصله عامل چسباندن رزینی سیستم را اعمال گردید و آنرا توسط جریان ملایمی از هوا پخش گردید و بمدت ۱۰ ثانیه توسط دستگاه لایت کیور فوق، سخت شد. برای سیل نمودن حفره از موم اینله سخت (Kerr, USA) با دامنه ذوب ۴۰-۵۰ درجه سانتی گراد استفاده شد و بعد نمونه ها به آزمایشگاه کشت سلولی منتقل شدند.

نمودار ۱- میزان جذب نوری چهار رقت سیستم های چسبانه عاجی در ضخامت سد عاجی ۰/۵ میلی متر

کرده بود و این مطالعه نشان داد که سیستم های چسباندن توتال آج سمیت بیشتری از سیستم های چسباندن خود آج کننده دارا می باشند (۱۴).

نکته ای که در بررسی تحقیقات فوق دیده می شود اینست که در آنها یا از آزمایشات مستقیم سمیت سلولی استفاده شده است و یا در صورت استفاده از آزمایشات غیر مستقیم سمیت سلولی، بخصوص آزمایشاتی که در آنها از سد عاجی استفاده شده است، تنها از یک ضخامت عاج که در بیشتر مطالعات ۰/۵ میلی متر بوده است، استفاده شده است. بنابراین نیاز به یک مطالعه که در آن از ۲ ضخامت مختلف عاج باقیمانده استفاده شده باشد، حس می شود تا اثرات سمی این مواد در ضخامت بالاتر عاج باقیمانده بررسی شود. این تحقیق علیهذا بمنظور مقایسه سه سیستم چسباندن عاجی با دو ضخامت عاجی بر میزان سمیت سلولهای L۹۲۹ دندان های پره مولر انسانی، انجام گرفت.

مواد و روش ها

تحقیق با طراحی تجربی (EXPERIMENTAL) انجام گرفت. از ۳۰ دندان پره مولر انسانی که به منظور درمان ارتودنسی در افراد جوان کشیده شده بودند و فاقد پوسیدگی، سائیدگی یا خطوط ترک بودند استفاده شد. دندانها پس از کشیده شدن، جمع آوری شده و دبریدمان و جرم گیری بر روی آنها انجام شده و در نرمال سالین نگهداری شده تا زمان انجام آزمایش بر روی آنها فرارسد.

پس از کامل شدن حجم نمونه، با استفاده از فرز استوانه ای الماسی حفرات کلاس ۱ ابعاد ۴×۱/۵ mm بر روی سطح اکلوزال آنها تراشیده شده و عمق حفرات ۱/۵ میلی متر ایجاد شد. تراش با خنک کننده آب و هوا در سرعت بالا انجام گرفت سپس تاج دندانها ناحیه CEJ توسط دیسک الماسی از ریشه قطع شده و سطح زیرین تاج تا حدی تراشیده می شد که دیگر اثری از شاخکهای پالپی باقی نمانده و یک سطح صاف عاجی حاصل می شد سپس با یک گیج فاصله کف پالپی تا سطح زیرین تاج اندازه گیری می شد و سطح زیرین تاج تا حدی تراشیده می شد که ضخامت عاج باقیمانده در نیمی از نمونه ها ۰/۵ میلی متر و در نیمی دیگر ۱/۵ میلی متر حاصل شود.

بنابراین دندانها به ۲ گروه تقسیم بندی شدند:

گروه A: ضخامت عاج باقیمانده ۰/۵ میلی متر (۱۵ دندان)

گروه B: ضخامت عاج باقیمانده ۱/۵ میلی متر (۱۵ دندان)

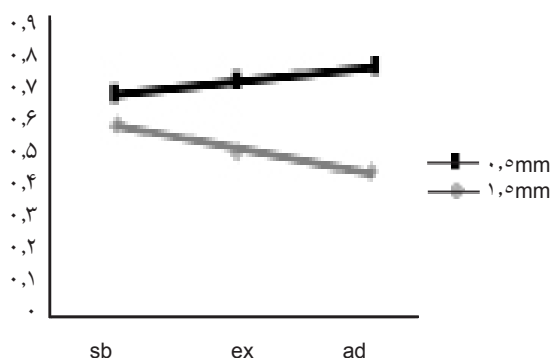
هر یک از گروههای A و B به ۳ زیر گروه بطور تصادفی تقسیم بندی شدند و کدگذاری می شدند و بصورت زیر مورد اعمال ترمیمی قرار گرفتند:

زیر گروه ۱: استفاده از سیستم چسباندن عاجی (Scotchbond multipurpose (SBMP) (۵دندان)

زیر گروه ۲: استفاده از سیستم چسباندن عاجی Excite (۵دندان)

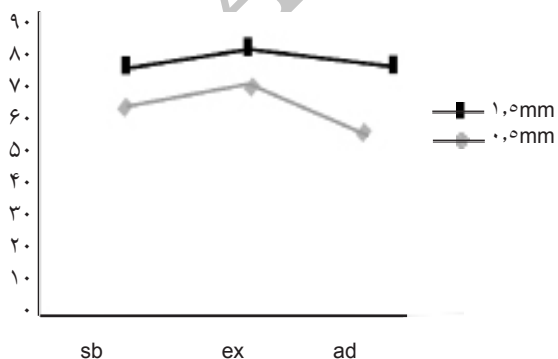
زیر گروه ۳: استفاده از سیستم چسباندن عاجی Adhese (۵ دندان)

تأثیر نوع سیستم های چسباننده بر میزان سمیت سلولی و به تفکیک ضخامت سد عاجی در نمودار شماره ۳ ارائه گردید و آنالیز آماری نشان می دهد که هم متغیر ضخامت سد عاج به تنهایی دارای اثر معنی دار بر روی سمیت سلولی سیستم های چسباننده عاجی، در رقت Neat می باشد ($P < 0.007$). و هم اثر متقابل متغیرهای ضخامت عاج و نوع سیستم چسباننده عاجی دارای تأثیر معنی دار بر روی سمیت سلولی سیستمهای چسباننده عاجی، در رقت Neat می باشند ($P = 0.000$) در حالیکه متغیر نوع ماده به تنهایی دارای اثر معنی دار بر روی سمیت سلولی نمی باشد ($P < 0.5$).

نمودار ۳- (میزان سمیت سلولی بر حسب سه نوع سیستم و به تفکیک ضخامت سد عاجی)

تأثیر سه سیستم چسباننده عاجی به تفکیک دو ضخامت سد عاجی بر میزان بقای سلولی در نمودار ۴ ارائه گردید و نشان می دهد وقتی که ضخامت سد عاجی نیم میلیمتر باشد، استفاده از سیستم چسباننده عاجی، باعث بروز اثرات مخرب سلولی می شود.

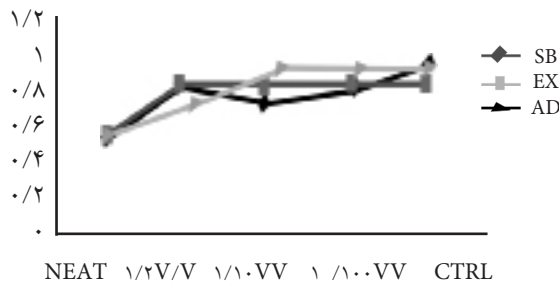

نمودار ۴- میزان بقای بر حسب نوع سیستم چسباننده و به تفکیک ضخامت سد عاجی

در زیر هود لامینار که محیطی استریل می باشد، نمونه ها بمدت ۱۰ دقیقه در اتانول ۷۰ درجه غوطه ور شده و سپس در معرض اتمسفر اطراف خشک می شوند، سپس تاج دندانها در لوله های ساترنینوژ حاوی ۴ C C محیط کشت (۱۰٪ DMEM + FBS) قرار گرفته و در شرایط دمایی ۳۷ درجه و غلظت ۰/۸ گاز Co₂ و رطوبت نسبی ۱۰۰٪ بمدت ۲۴ ساعت انکوبه می شوند. در طی این مدت منومرهای سخت نشده، از طریق توبولهای عاجی، به محیط کشت وارد می شوند و در مرحله بود، ۱/۴ C C از این عصاره سمی در رقت متوالی، Neat، ۱،۲، ۱،۱۰، ۱،۱۰۰، ۱،۱۰۰۰ حجمی تهیه می گردد. برای آماده سازی سلولها جهت آزمایشات کمی سمیت سلولی، از ظروف کشت ۹۶ چاهکی استفاده می شود و به هر چاهک ۵۰۰۰ سلول به همراه ۲۰۰ ml محیط کشت اضافه شده و بعد از ۲۴ ساعت انکوباسیون، محیط کشت خارج و عصاره سمی در ۴ رقت اشاره شده جایگزین آن می گردد بجز گروه کنترل، که در این گروه تنها محیط کشت به چاهک اضافه می شود. بعد از ۲۴ ساعت اکسپوزر، عصاره سمی و محیط کشت خارج و توسط رنگ MTT جایگزین شده و بمدت ۴ ساعت انکو به می گردد. و بعد ۲۰۰ μl محلول DMSO و ۲۵ μl بافر گلاسیسین اضافه شده و پس از ۵ دقیقه عمل Shaking در سرعت ۱۵۰۰ rpm که باعث حل شدن کامل بلورهای فورمازون شدند. جذب نوری سوسپانسیونهای حاصل در طول موج ۵۴۰ نانومتر خوانده شد. میزان سمیت سلولی با آزمون آنالیز واریانس، همراه با تست تکمیلی TUKEY مورد قضاوت قرار گرفت.

یافته ها

تحقیق روی ۳۰ دندان واجد شرایط و در ۶ گروه به تعداد مساوی انجام گرفت. میزان جذب نوری ۴ رقت سیستم چسباننده عاجی در ضخامت ۰/۵ میلی متری سد عاجی در نمودار شماره ۱ ارائه گردید و آزمون نشان داد که اختلاف مقادیر جذب نوری به لحاظ آماری معنی دار نمی باشد ($P < 0.2$). میزان جذب نوری ۴ رقت سیستم های چسباننده عاجی در ضخامت ۱/۵ میلی متری سد عاجی، در نمودار ۲ ارائه گردید و نشان می دهد که در این ضخامت هم سه سیستم مشابه هم عمل کرده است.

نمودار ۲- (میزان جذب نوری ۴ رقت سیستم های چسباننده عاجی در ضخامت ۱/۵ میلی متری سد عاجی)

بحث

می کنند. بنابراین بر آن شدیم تا این ضخامت را بعنوان یک متغیر در مطالعه در نظر گیریم و از طرفی از یک ضخامت بالا (یک و نیم میلیمتر) که نشاندهنده اثر حفاظتی عاج باقیمانده باشد نیز استفاده کردیم.

طبق نتایج مطالعه حاضر مشخص شد که متغیرهای ضخامت عاج و نوع سیستم چسبانه عاجی همراه با هم، دارای اثر متقابل بر روی سمیت سلولی سلولهای L929 دارا می باشند. این بدان معناست که برای هر سیستم چسبانه عاجی، میزان تأثیری که متغیر ضخامت عاج بر روی سمیت سلولی می گذارد متفاوت از سیستم دیگر می باشد. البته از آنجائی که مطالعات قبلی هیچکدام از ۲ نوع متغیر مستقل ضخامت عاج و سیستم چسبانه عاجی استفاده نکرده بودند نمی توان این یافته را موفق با مخالف مطالعه خاصی عنوان نمود.

بنابر تحقیق حاضر سه سیستم چسبانه عاجی در رقت Neat خود اثرات سمی کاملاً متفاوتی را در ضخامتهای ۰/۵ میلی متر و ۱/۵ میلی متر از خود نشان دادند که با یافته های مطالعه محققانی چون Abouhashie مطابقت دارد تنها با این شرط که وی اثرات سمیت متفاوتی را در دیسکهای عاجی با رسانایی هیدرولیکی بالا و پائین مشاهده کرد، نه در ضخامتهای مختلف. هم چنین این موضوع با دو مطالعه که اظهار داشته بودند که نیم میلی متر ضخامت عاج باقیمانده باعث کاهش اثرات سمی به میزان ۷۵٪ شده درحالیکه یک میلی متر عاج باقیمانده کاهش اثرات سمی مواد بر روی پالپ به ۹۰٪ می رساند هم خوانی دارد. (۱۷، ۱۸)

طبق تحقیق حاضر در گروههای با ضخامت ۰/۵ میلی متر سد عاجی باقیمانده، اختلاف معنی داری بین سمیت مواد آزمایشی در رقت Neat نسبت به رفتهای دیگر بدست آمد که این امر برای هر ۳ ماده آزمایشی صدق می کرد. در حالیکه در گروههای با ضخامت سد عاجی باقیمانده ۱/۵ میلی متر؛ رقت Neat تفاوت معنی داری با رفتهای دیگر یا گروه کنترل نداشت و این بدین معناست که ضخامت ۰/۵ میلی متر عاج باقیمانده هنوز اجازه عبور مواد سمی آزاد شده از عوامل چسبانه عاجی را به محیط کشت میدهد. در حالیکه در ضخامت ۱/۵ میلی متر عاج باقیمانده هیچگونه انتشار قابل توجهی از مواد سمی بداخل محیط کشت صورت نمی گیرد. هم چنین می توان نتیجه گرفت که برای تمامی گروههای آزمایشی، رقیق کردن حتی بمیزان ۱/۲ حجمی از عصاره حاوی این مواد؛ باعث کاهش قابل توجهی در اثر سمیت بر روی سلولهای فیبروبلاست موش دارد که این امر در توافق با نتایج دو مطالعه می باشد. (۱۵، ۱۹)

نکته دیگری که این مطالعه بدان دست یافت این بود که تفاوتی بین سمیت سلولی ۳ نوع DBA آزمایشی در هر ۲ زیر گروه آزمایشی (با ضخامتهای مختلف سد عاجی) بدست نیامد که این موضوع با توجه این که هر کدام از DBAها از یک نسل جداگانه بوده و ترکیبات و مکانیسم عمل متفاوتی را دارا می باشند می تواند قابل توجه باشد.

تحقیق نشان داد که سه سیستم چسبانه ننده تأثیر مشابه بر میزان سمیت سلولی داشته ولی ضخامت سد عاجی ۱/۵ میلیمتر باعث کاهش سمیت سلولی شده. نسبت به ضخامت ۰/۵ mm و بالاخره ضخامت سد عاجی با متغیر سیستم چسبانه ننده اثر متقابلی داشته اند.

مطالعه ای مشابه که از ۲ نوع سد عاجی مختلف آن هم نه بر اساس ضخامت بلکه بر اساس رسانایی هیدرولیکی استفاده کرده بود، توسط Abouhashieh و همکارانش انجام شد. وی در مطالعه خود دیسک های عاجی آزمایشی را بر اساس میزان رسانایی هیدرولیکی به ۲ گروه دیسکهای عاجی با رسانایی هیدرولیکی بالا و دیسکهای عاجی با رسانای هیدرولیکی پائین تقسیم نمود و هر دو نوع دیسک دارای ضخامت یکسان بودند (۱۵).

برای ایجاد مدل های سد عاجی در مطالعات مختلف از ۲ روش استفاده می شود:

- برش دندان در ناحیه تاج از مقطع عرضی و ایجاد دیسکهای با ضخامت دلخواه

- روشی که ما در مطالعه حاضر آنرا انجام داده و در مطالعه Camps و همکارانش نیز دقیقاً از این روش استفاده شده است. تنها تفاوتی که روش کار مطالعه Camps با مطالعه حاضر دارد در این است که وی از دندانهای مولر سوم انسانی بجای پره مولر در تحقیق حاضر استفاده نمود و سایز حفرات کلاس ۱ که وی در تاج این دندانها تعبیه نمود شش در سه میلی متر بود که ما برای انطباق با سایز دندان پره مولر در مطالعه حاضر این اعداد به نصف کاهش دادیم. وی نیز از ضخامت نیم میلی متر برای تمامی نمونه ها استفاده نمود (۱۶).

در مطالعه حاضر از دندانهای پره مولر انسانی استفاده شد. علت استفاده از دندانهای پره مولر بدین خاطر بود که از آنجائی که بدلیل شرایط آزمایش نیازمند به یک محیط کاملاً فاقد میکروب می باشیم بنابراین دندانهای آزمایشی حتی الامکان باید فاقد هر گونه پوسیدگی، جرم و هر گونه کانون رشد میکروبی باشد. بهمین خاطر تصمیم گرفته شد از دندانهایی که به مقاصد درمان ارنودنسی در افراد جوان کشیده می شوند و فاقد هر گونه پوسیدگی می باشند استفاده شود از طرفی چون این دندانها معمولاً در افراد جوان کشیده میشوند، امکان ایجاد تغییرات ساختاری در عاج نظیر عاج اسکروزه و ایجاد عاج ثانویه حداقل بوده که این مساله هم در مطالعه ما حائز اهمیت است بنابراین حتی الامکان نفوذ پذیری سد عاجی در تمامی نمونه ها باید تقریباً یکسان باشد البته وجود تفاوت های جزئی غیر قابل اجتناب است.

در این مطالعه از دو ضخامت عاج باقیمانده نیم میلی متر و یک و نیم میلی متر استفاده شد. از آنجائیکه طبق اکثریت مطالعات ضخامت نیم میلی متری عاج باقیمانده همواره بعنوان یک مرز برای حفاظت پالپی در برابر مواد ترمیمی معرفی شده است، در بسیاری از کتب دندانپزشکی ترمیمی هنگامیکه ضخامت عاج باقیمانده کمتر از نیم میلی متر باشد، استفاده از کف بندی کلسیم هایدروکساید را برای حفاظت پالپ و تشکیل عاج ثانویه توصیه

نتیجه گیری

در یک جمع بندی به نظر می رسد که:

سیستم های چسباننده عاجی، Scotchbond multipurpose، Adhese و Excite تفاوت مهمی با یکدیگر از لحاظ سمیت سلولی دارا نمی باشند. دو ضخامت مختلف سد عاجی باقیمانده باعث بروز اثرات سمی کاملاً متفاوتی در هر یک از سیستمهای

چسباننده عاجی فوق شد. متغیر ضخامت سد عاجی باقیمانده و نوع سیستم چسباننده عاجی دارای اثر متقابلی بر روی یکدیگر از نظر ایجاد پاسخهای سمیت سلولی دارا می باشند. از دیدگاه بالینی در صورتیکه ضخامت عاج باقیمانده نیم میلی متر یا کمتر باشد، استفاده از سیستمهای چسباننده عاجی فوق می تواند باعث بروز اثرات مخرب سلولی در پالپ شود.

Archive of SID

REFERENCES:

- 1- Al Dawood A , Weinberg A. Biocompatibility of dental bonding agents, Endod Dent Traumat .1993, 9:17.
- 2- Dumsha TC , Beckerman T. Pulp response to a dentin bonding agent in miniature swine. Dent Mater. 1989, 2:156-158
- 3- Bouillaguet S, Virgillito M. The influence of dentin permeability on cytotoxicity of four dentin bonding systems , in vitro .J Oral Rehabil 1998,25:45-51
- 4- Hebling J, Aparecida EM: Biocompatibility of an adhesive system applied on exposed human dental pulp, JEndod 1999, 25:676-682
- 5- Ratanasathien S. Wattaha JC. Cytotoxic interactive effects of dentin bonding componets on mouse fibroblasts. J Dent Res 1995, 74:1602-1606.
- 6- Szep S, kunkel A. Cytotoxicity of modern dentin adhesives:invitro testing on gingival fibroblasts , J Biomed Mater . Res .2002, 63:53-60
- 7- Schedle A, Franz A. Cytotoxic effects of dental composites adhesive substances , Compoers and cements, Dent Mater 1998,14:429-440
- 8- Souza Costa C.A, Vaerten M.A Edwards C.A Hanks C.T Cytotoxic effects of current dental adhesive systems on immortalized odontoblast cell line MDPC-23 Dent Mater 1999, 15:434-441
- 9- Spah W. Geurtsen W.Extratctable residual monomers of various dental materials –A qualitative study J Dent Res 1994, 73:295
- 10- Braden M. Pearson GJ.Analysis of aqueous extract from filled resins.J Dent 1981, 141-143
- 11- Antonucci JM,Toth EE. Extent of polymerization of dental resins by differential scanning colormetry. J Dent Res 1983, 62:121
- 12- Cox CF Hafez AA, Akimoto N. Biocompatipatibility of primer, adhesive and resin composites systems on non exposed and exposed pulps of nonhuman primate teeth .Am .J.Dent. 1998, 25:45-51.
- 13- Kaga .M ., Noda M.,Ferracane J.L. Nakamura H., Oguchi H.Sano H.The invitro cytotoxicity of eluates from dentin binding resins and thir effect on thyrosine phosphorylation of L929 ce hhs .Dent Mater 2001,17:333-339
- 14- Varjabhaya L .Pasauk A. Harnirattisai C. Cytotoxicity evaluation of single component detin bonding agents .Oper Dent 2003, 28:440-444
- 15-Abouhashieh I, Franqin JC, Cosset A ,Dejou J, Comps J.Relationship between dentin hydraulic conductance and the cytotoxicity of four dentin bonding resins invitro. J Dent 1998, 26:473-477
- 16-Camps J,Tardieu C,Dejou J, Franquin JC,Ladaique P,Rieu R.Invitro cytotoxicity of dental adhesive systems under simulated pulpal pressure.dent mater 1997;13(1):34-42

17- Thenomann B.,Schmalz G.Hiller k., Schweikl H.Response of L929 mouse fibroblasts , primary and immortalized bovine dental papilaa-derived cell lines to dental resin components. Dent Mater 2002, 18:318-323

18- Meyron SD, Brook AM In vitro cytotoxicity of three dentin bonding agents J Dent. 1989, 17:279-283

19- Chen RS, Liu CC. Cytotoxicity of three dentin bonding agents on human dental pulp cells. J Dent, 2003, 31:223-229

Archive of SID